

ZASADY OPRACOWANIA PRZYPISÓW I BIBLIOGRAFII

PRZYPISY

- ▶ numery przypisów dolnych prosimy wstawiać w tekście jako „odwołanie” z paska narzędzi lub skrótem klawiaturowym (prawy alt + J)
- ▶ przypisy dolne muszą mieć numerację ciągłą
- ▶ przypis traktujemy jak zdanie: zaczynamy wielką literą, kończymy kropką
- ▶ czcionka – rozmiar o dwa numery mniejszy od tekstu głównego, odstęp 1
- ▶ akapit wyrównujemy do lewej (Ctrl+L lub pasek narzędzi)

Przypis powinien zawierać:

- ▶ inicjał (inicjały) imienia i nazwisko autora:

Mieczysław Tomaszewski → M. Tomaszewski

Stanisław Ignacy Witkiewicz → S.I. Witkiewicz (między S. i I. nie stawiamy spacji; stawiamy ją dopiero pomiędzy inicjałem/inicjałami imienia i nazwiskiem)

- ▶ pełny tytuł publikacji (wraz z podtytułem, zapisany *kursywą*)
- ▶ miejsce i rok publikacji (Warszawa 2010)
- ▶ numer strony (skrót „s.”) lub zamiast numeru strony: *passim* – jeśli odsyłamy do różnych miejsc w przytaczanej pracy:

s. 5–30 (przywołujemy przedział, po skrócie „s.” wstawiamy spację, między numerami stron półpauza)

s. 15 i n. (przywołujemy stronę 15. i następne)

s. 15, 17, 19, 23 (przywołujemy kilka stron nienastępujących po sobie)

s. 44 (§ 7) (przywołujemy stronę oraz paragraf)

Przykładowe przypisy:

S. Balbus, *Intertekstualność a proces historycznoliteracki*, Kraków 1990, s. 145.

J.J. Jadacki, *Człowiek i jego świat. Propedeutyka filozofii*, Warszawa 2001, passim.

► w przypisach używamy łacińskich określeń:

ibidem, idem, eadem, eidem, eaedem, passim (według zasad opisanych w kolejnych punktach, bez kursywy)

► kolejne wystąpienie danego tytułu zawiera inicjał imienia (inicjały imion) i nazwisko autora oraz skrót tytułu zakończony trzema kropkami, bez spacji:

M. Tomaszewski, *Interpretacja integralna...*, s. 22.

► odwołanie do tego samego tekstu, do którego odnosi się poprzedni przypis:

Ibidem. (gdy cytujemy ten sam tekst z tej samej strony, co w poprzednim przypisie)

Ibidem, s. 33.

► jeśli w przypisie powtarza się dwa razy pod rząd to samo nazwisko (np. autor artykułu w pracy zbiorowej, której jest redaktorem), to zamiast wpisywania nazwiska po raz drugi wpisujemy łacińskie określenia:

- idem – rodzaj męski w odniesieniu do nazwiska autora:

M. Malinowski, *Ku rzeczy myślenia*, w: *Myślenie przewrotne*, red. idem, Warszawa 1999, s. 11.

- eadem – rodzaj żeński
- eidem – rodzaj męski w liczbie mnogiej
- eaedem – rodzaj żeński w liczbie mnogiej

W informacjach o tłumaczach stosujemy skróty:

▶ tłum. (przekłady na język polski)

M. Heidegger, *Bycie i czas*, tłum. B. Baran, Warszawa 2004, s. 44.

▶ trans. (przekłady z języka obcego na język ang. – i odpowiednie skróty w innych językach)

G. Deleuze, *Desert islands and other texts 1953–1974*, trans. M. Taormina, Los Angeles–New York 2004, s. 22.

SZCZEGÓŁOWE ZASADY TWORZENIA PRZYPISÓW

▶ monografie:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł książki*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza); jeśli książka czy artykuł ma więcej niż trzech autorów lub jeśli przekład tomu wykonało więcej niż dwóch tłumaczy, zapisujemy odpowiednio pierwszego autora lub tłumacza i skrót „et al.”), miejsce i rok wydania, strona/strony:

L. Wittgenstein, *Dociekania filozoficzne*, tłum. B. Wolniewicz, Warszawa 2005, s. 22.

W. Stróżewski et al., *Istnienie i sens*, Kraków 2005, s. 29.

M. Heidegger, *Znaki drogi*, tłum. S. Blandzi et al., Warszawa 1999, s. 22.

► w przypadku zbioru tekstów jednego autora:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł tekstu*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza), w: idem/eadem, *tytuł zbioru/książki*, miejsce i rok wydania, strona/strony

J. Tischner, *Martina Heideggera milczenie o Bogu*, w: idem, *Myślenie według wartości*, Kraków 2002, s. 142.

M. Heidegger, *Czym jest metafizyka?*, tłum. K. Pomian, w: idem, *Budować, mieszkać, myśleć. Eseje wybrane*, Warszawa 1977, s. 35–36.

► rozdział w monografii:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł artykułu*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza), w: *tytuł książki*, red. inicjał imienia i nazwisko (jeśli jest więcej niż dwóch redaktorów zbioru, należy wpisać pierwszego i skrót „et al.”), miejsce i rok wydania, strona/strony

M. Gołębiowska, *Prawda a metafora*, w: *Wiedza a prawda*, red. A. Motycka, Warszawa 2005, s. 100.

► artykuł w czasopiśmie:

- inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł artykułu*, (skrót „tłum.” oraz inicjał imienia i nazwisko tłumacza), „tytuł czasopisma” rok wydania, rocznik/zeszyt/tom/volumin/numer/, strona/strony

- używane skróty: rocznik = R.; zeszyt = z.; tom = t.; volumin = vol.; numer = nr

P. Ricoeur, *Metaforyczne i metafizyczne*, tłum. T. Komendant, „Teksty” 1980, z. 6, s. 98.

J. Mizera, *Martina Heideggera oswajanie fenomenologii*, „Principia” 2007, t. XLVII–XLVIII, s. 98.

M.P. Markowski, *Bajeczna spekulacja. Derrida, Heidegger i poezja*, „Literatura na Świecie” 1998, nr 11–12, s. 98.

► hasła w encyklopediach:

inicjał imienia i nazwisko autora hasła, [hasło:] *hasło*, w: tytuł źródła, tom, miejsce i rok wydania, strona/strony

J. Kowalski, [hasło:] *Epos*, w: *Słownik terminów literackich*, t. 1, Kraków 1986, s. 54.

► tekst opublikowany w internecie:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł*, opcjonalnie miejsce i rok wydania, adres www [data dostępu]

L. Nowak, *Podręcznik internauty: podstawowe informacje o sieci*, 1996, <http://www.pagi.pl/pagi.start/PODRECZNIK/podrmenu.htm> [dostęp 22.12.1999].

Ł. Kuryłowicz, *Encyklopedia kompozytorów*, <http://klasyka.cavern.com.pl/> [dostęp 14.04.2021].

► w przypadku wskazania na więcej niż jedno źródło danego tekstu: inicjał imienia i nazwisko autora, [1] źródło pierwsze wg opisanych zasad, [2] źródło drugie wg opisanych zasad.

M. Heidegger, *Moja droga do fenomenologii*, [1] tłum. G. Sowiński, „Pismo Literacko-Artystyczne” 1989, nr 9 (88), s. 30, [2] tłum. C. Wodziński, w: M. Heidegger, *Ku rzeczy myślenia*, Warszawa 1999, s. 100.

Przypisy obcojęzyczne:

► w publikacji zbiorowej niejednolitej należy podać inicjał imienia i nazwisko autora przywoływanego fragmentu pracy, tytuł fragmentu (gdy jest to wyodrębniona wyraźnie część, zasada ta nie odnosi się do tytułów rozdziałów i paragrafów), przyimek „w:”, tytuł publikacji zbiorowej, oznaczenie zależne od tego, w jakim języku napisane jest dzieło, np. w języku angielskim „ed.” albo „eds.”, inicjał imienia i nazwisko redaktora lub inicjały imion i nazwiska redaktorów (jeśli jest ich więcej niż dwóch, wymieniamy pierwszego i wpisujemy skrót „et al.”), miejsce (w oryginale) i rok wydania, stronę/strony.

B. Swart, *From Rome to Maastricht and beyond: The problem of enforcing*, w: *Enforcing European rules*, eds. Ch. Harding, B. Swart, London 1996, s. 130.

The Norton facsimile: The first folio of Shakespeare, ed. C. Hinman, New York 1968, s. 2312.

► poszczególne słowa w tytułach w języku angielskim piszemy małymi literami – poza pierwszym słowem tytułu oraz wyrazami pisanymi dużymi literami zgodnie z zasadami stosowanymi w języku angielskim

► w przypadku publikacji obcojęzycznej w alfabecie innym niż łaciński należy podać tytuł transkrybowany na alfabet łaciński, a w nawiasie obok zamieścić tytuł w alfabecie oryginalnym (wzorzec transkrypcji według normy PWN):

O. Fryćkyŭ, *Konstytucyjne prawo Ukraïni*, Kyïw 2002 (O. Фрицький, *Конституційне право Украïни*, Київ 2002), s. 449.

BIBLIOGRAFIE

W konstruowaniu bibliografii obowiązują:

- alfabetyczny układ nazwisk
- rozpoczynanie każdego zapisu nazwiskiem przywołanego autora, po nim inicjał lub inicjały
- zamiast skrótu „et al.” wymienienie nazwisk wszystkich autorów, tłumaczy i redaktorów
- w przypadku rozdziałów w pracach zbiorowych lub artykułów w czasopismach naukowych podajemy pełny zakres stron:

Ricoeur P., *Metaforyczne i metafizyczne*, tłum. T. Komendant, „Teksty” 1980, nr 6, s. 183–198.

Reszta zasad taka sama jak w odniesieniu do przypisów.